

10^a

Nobilissime et Perilliustris VIR,

Iram tuam si merui, tristissimus sum. Sacrum aminas t. errore fui: iniquum t. amore. Quid igitur t. ut ignoscere velis, confidentem habes reum. Homini et amico Benefacere studui; et in Deum, Musarumque delicium peccavi. Nescivi, ut ingenie dicam, adiuuacem esse quod petui: nescivi me peccare. Nunc vero, quia mitiorem errori meo et amoris viam aperis, rogo ut hanc inire sine saevitiae aut iniquitatis nota habeat.

Idem Beneficium erit, sive saepius, sive semel CNOBBARVS accipiet, quod debet semper. Ut fluant tempora, nullum tamen, nisi unum ac praesens est, quod cum spatiis suis limitatur, extendi potest. Humanissime sic quidem cum CNOBBARO, et sic mecum ages. Cum ille ad vos veniet (veniet enim et mea caussa) videbor ipse frui securitate, ac proficiisci. Venient libri mei, pars magna mei; quos prefecto et suos appellare CNOBBARVS potest, quia nitidissimi typis suis adornat, et publicos facit. Si ingenium igitur meum amas, quod bono saltem conatu assurgit; am Soc instrumentum ingenii mei, et a prima nocturna Purpuram, quale iam sub proelio est, exspecta. Regium et dignissimum veneracione Landavi juvenem, Principem.

Hug. 37.

verè Purpuratum. Amabis encomium, qm singulari
Humanitatis tuae gemo, etiam in Soste Virtutem amas;
vitum ne m amico quidem ferre potes. Ne aculeos
extimescas, alium esse muricem cogita, aliam purpuram.
Si quid sic ignis est, sola luce alumbescit. Quod filio
meo IVSTO CAECILIO, et filiae EUGENIAE tam be-
nigne favere paratus es, gratiam toto scribo pectore.
Ille adjunget litteras suas, titulosque necessarios
explicabit. Vale VIR SVMME, et me amare perge.
Lovanii, in Arce, IV. Eid. Ianuarij, 10. 17c. xxxv.

Ingenii et Humanitatis tuae.
admirator et cultor

E. Puteanus. 3

Pendustri Nobhissimique Viro

Domino CONSTANTINO HUGENO,

Aquit.

Principi Africæ à consulis ex

secretis.

Hagam.

q⁹¹

Huyg. 37.